اگر به اندازه ی کوه احد انفاق کنی، الله متعال از تو قبول نمی کند تا اینکه به تقدیر ایمان داشته باشی؛ و بدان که آنچه برایت مقدّر شده، ممکن نیست به تو نرسد. و آنچه برایت مقدّر نشده، امکان ندارد به تو برسد؛ و اگر بر اعتقادی جز این بمیری، از دوزخیان خواهی بود.

از ابن الدَّیلَمی روایت است که می گوید: نزد ابی بن کعب رفته و گفتم: در دلم شک و اضطرابی در مورد قضا و قدر می باشد. چیزی به من بگو، شاید الله متعال قلبم را از وجود آن پاک کند. این بود که ابی بن کعب گفت: «اگر به اندازه ی کوه احد انفاق کنی، الله از تو قبول نمی کند تا اینکه به تقدیر ایمان داشته باشی؛ و بدان که آنچه برایت مقدّر شده، ممکن نیست به تو نرسد. و آنچه برایت مقدّر نشده، امکان ندارد به تو برسد؛ و اگر بر اعتقادی جز این بمیری، از دوزخیان خواهی بود». ابن الدَّیلَمی می گوید: نزد عبدالله بن مسعود و حذیفه بن یمان و زید بن ثابت رفتم، همگی چنین سخنی را از رسول الله صلی الله علیه وسلم برای من روایت کردند.

[صحیح است] [به روایت ابن ماجه - به روایت ابوداوود - به روایت احمد]

عبدالله بن فیروز دیلمی رحمه الله خبر می دهد که وی دچار اشکالی در زمینه ی اعتقاد و باور تقدیر شد؛ بنابراین از اینکه مبادا این مساله منجر به انکار تقدیر شود، نزد علمای صحابه می رود تا در این مورد سوال کند و اشکال خود را برطرف نماید؛ عملی که شایسته است هر مومنی به هنگام مواجه شدن با اشکال، جهت عمل به کلام الهی انجام دهد که می فرماید: «فَاسْأَلُواْ أَهْلَ الذِّكْرِ إِن كُنتُمْ لاَ تَعْلَمُونَ»: «پس اگر نمی دانید، از اهل ذکر [= دانشمندان و اهل علم] بپرسید». و چون عبدالله بن فیروز در مورد اشکال خود از علمای صحابه می پرسد، همگی فتوا می دهند که هر مسلمانی باید به قضا و قدر ایمان داشته باشد چنانکه انفاق اموال زیاد از کسی که به تقدیر ایمان نداشته باشد، پذیرفته نمی شود و هرکس درحالی بمیرد که به تقدیر ایمان نداشته باشد، از دوزخیان خواهد بود.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5954